

тъмницата, и намѣсто него опредѣли чловѣкъ отъ найдол-
не происхождение, чловѣкъ достопрезрителенъ продаденъ на
сичкытѣ му каприциѣ.

— Дѣйствително . . . помнѣхъ, рече царьтъ като помысли
малко; азъ самъ подписахъ наименованіето на тогози чело-
вѣка, който ми са препорѣча отъ севилскыя инквизициторъ.
Увѣрявахъ ма че былъ направилъ голѣмы услуги на вѣрата,
Но познавашъ ли, отче, че едно таквось нѣщо е много важно?
Бывшыйтъ управитель Севилскый е, както са види, повиненъ
въ ересь. Множество свидѣтели свидѣтелствувахъ противъ
него. Доказа са че лютерствува, и немогѣ да спрѣ сѣдба-
та която е подигнѣта отъ инквизиціята противъ него. Вы-
шнийъ Боже! Тѣй неможихъ да отървѣхъ бѣдныя мой Бене-
диктинецъ Вируеза, на когото поученіята съставихъ най-
уладѣтелнытѣ минути на живота ми⁽¹¹⁶⁾.

— Свидѣтели, Ваше Величество! пое апостолътъ съ гор-
чевина. Незнае ли Ваше Величество че гибелното право на
инквизиціята което ѣ дозволява да не обажда никогы име-
ната на свидѣлитѣ, става причина на много злоупотре-
бенія, и че доста е единъ чловѣкъ да ѣма единъ непріят-
ель за да са тури въ опасность живота му и да са до-
кара предъ сѣдовишето на инквизиціята?

— Емануилъ Аргозо имаше ли непріятеля? попы-
та царьтъ.

— Ни одного, Ваше Величество; напротивъ той са обы-
чаше отъ сячкытѣ освѣнѣ Петра Арбуеза който ся имаше
можебы причина да го обвини.

(116) Ученыйтъ този Бенедиктинецъ подѣ предлогъ на еретиче-
ство бѣ одушенъ отъ инквизиціята и хвърленъ въ тъмницата. импера-
торьтъ като не са сумняваше че туй происхождаше отъ завистьта
на нѣкои калугери, заповѣда да го освободѣтъ, но не са послуша.
Той послѣ проводи на заточевіе главныя инквизициторъ на държавата
Алфонса Манрика; но пакъ Вируезъ остана въ тъмницата цѣлы че-
тыри години.